

சிறப்பிதழ்
Special Issue

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor

Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board

Dr. MAM. Rameez

Dr. Jeyaraman

Dr.A. Ekambaram

Dr. G. Stephen

Dr. S. Chitra

Dr. S.Senthamizh Pavai

Dr. A. Shunmughom Pillai

Dr. P. Jeyakrishnan

Dr. Seetha Lakshmi

Dr. S. Easwaran

Dr. Kumara Selva

Dr. Ganesan Ambedkar

Dr. Krishanan

Dr. Kumar

Dr. S. Kalpana

Dr. T. Vishnukumaran

Dr M. N. Rajesh

Dr. Govindaraj

Dr. Uma Devi

Dr. Senthil Prakash

Dr. Pon. Kathiresan

Dr. S. Vignesh Ananth

Dr.M. Arunachalam

Dr. S. Bharathi Prakash

3-4 பங்குனி 2021
16th - 17th March 2021

ISSN : 2321 - 984X

நவீனத் தமிழாய்வு

(பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் ஆய்விதழ்)

Journal of

Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Arts and Humanities (all), Language
Literature and Literary Theory, Tamil
UGC Care Listed (Group-I) Journal

சிறப்பிதழ் : தமிழ் உயராய்வுத்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி) எளையாம்பாளையம், திருச்செங்கோடு
முதுகலைத் தமிழ்த்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (மகளிர்) வீராச்சிபாளையம், சங்ககிரி

தமிழ் இலக்கியங்களில் வாழ்வியல்

சிறப்பிதழ் ஆசிரியர்

Special Issue Editor

முனைவர் ம. கவிதா

முனைவர் செ. ஜெயந்தி

Published by

RAJA PUBLICATIONS

10, (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Thamizh Nadu, India.

Mobile : +91-9600535241

website : rajapublications.com

19 பகுதி-1
Part -1

குறுந்தொகையில் முல்லை நில மக்களின் வாழ்வியல் நெறிமுறைகள்

ஜா. காதர்மைதின்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), எளையாம்பாளையம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

குறுந்தொகையில் முல்லை நில மக்களின் வாழ்வியல் நெறிமுறைகள் என்னும் இவ்வாய்வில் சங்ககால நூல்களான எட்டுத்தொகைப் பத்துப்பாட்டு ஆகிய நூல்களைப் பற்றியும் அகநூல் புறநூல் அகமும் புறமும் சேர்ந்த நூல் ஆகியவற்றைப் பற்றியும் அறிய முடிகிறது. துலைவன் தலைவியின் பெயரை சூட்டப்படுவதில்லை காதல் உணர்ச்சி பொதுவானவையாக காட்டப்படுகிறது. தலைமக்களின் ஒப்புமைகளைப் பற்றியும் அறியமுடிகிறது. தலைவனின் இயல்புகளையும் தன்மைகளையும் பற்றி விரிவாக அறியும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது. தலைவனின் காமமானது கடலைவிட அதிகமாக இருந்தும் தலைவியைக் கண்டவுடன் கையளவு குறைந்துவிட்டதை உணரலாம் தலைவியின் உடல் அங்கங்களைக் கூறி இயற்கையைப் புகழும் வண்ணம் தலைவன் மனநிலையைக் கூறுவதை அறியலாம். தலைவன் வினை முடித்துத் திரும்புவதும் தலைவி ஆற்றிருக்கும் தன்மையும் கூறுவதை உணரலாம். துலைவியின் இயல்புகள், பண்புகள், நலன்கள் செயல்பாடுகள் பற்றியும் இயற்கையைப் புகழும் தலைவி, தலைவி ஊடல் கொள்ளுதல் ஆகியவற்றைப் பற்றி ஆராயப்பட்டுள்ளது.

முன்னுரை:

உலகில் உள்ள பல தொன்மையான மொழிகளில் தனிமொழிச் சிறப்பான இடத்தை பெற்றுள்ளது. தொல்காப்பியரும் தமிழைத் தொல்மொழியென அழைப்பதால் உலகம் அறியும்படி கற்பனைக்கு எட்டாதாய் உள்ளது. சங்கப் பாடல்களில் மனித நாகரிகமேம்பாட்டினை

எடுத்து இயம்புவதாக குறுந்தொகை அமைந்துள்ளது. மேலும் சங்ககால மக்களின் வாழ்க்கை முறை, பண்பாடு போன்றவற்றை அறிந்து கொள்ளும் கருவியாக சங்க இலக்கியங்கள் உள்ளன. சங்க இலக்கியங்கள் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டுயென தொகுக்கப் பெற்று அகம், புறம் என்று இருபெரும் பிரிவாக உள்ளது. இவற்றில் முல்லை நிலத்தலைவன் தலைவியைப் பற்றி பேசும் நிலையில் தலைவன் வினைமுடித்து திரும்புதும், தலைவியின் பிரிவுத் துயரும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

சங்க இலக்கிய நூல்கள்:

கடைச் சங்கத்தில் கவியரங்கேறிய பாடல்களில் கிடைத்துள்ள பாடல்களின் தொகுப்பே சங்க இலக்கியம் என்றழைக்கப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்களைப் பாட்டும் தொகையும் என கூறுவர். அவை எட்டுத்தொகைப் பத்துப்பாட்டு ஆகும்.

“நற்றினை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு ஒத்த பதிற்றுப்பத்து ஒங்கு பரிபாடல் கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியொடு அகம்புறம் என்று இத்திறந்த எட்டுத் தொகை”

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் நற்றினை குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு ஆகிய நூல்கள் அகம் சார்ந்தவை. பரிபாடல் அகமும் புறமும் சார்ந்து விளங்குகிறது. புதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு ஆகியவை புறம் சார்ந்தவையாகும்.

“முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி-மருவினிய கோலநெடு நல்வாடை கோல் குறிஞ்சி பட்டினப் பாலை கடாந்தொடும் பத்து”

நவீனத் தமிழாய்வு (பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்) ISSN:2321-984X - (சிறப்பிதழ்)
Modern Tamizh Research (A Quarterly International Multilateral Tamizh Journal) ISSN:2321-984X - (SPECIAL ISSUE)

தமிழ் இலக்கியங்களில் வாழ்வியல் - 16.03.2021 & 17.03.2021

தமிழ் உயராய்வுத்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), எளையாம்பாளையம், திருச்செங்கோடு, நாமக்கல் & முதுகலைத் தமிழ்த்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (மகளிர்), வீராச்சிபாளையம், சங்ககிரி, சேலம் மாவட்டம்.

என்ற பழைய வெண்பா பாடல் பத்துப்பாட்டை விளக்குகிறது.

பெயருக்குரிய பண்பு:

இலக்கியங்களின் அகத்திணை மரபில் மாந்தர்களின் பெயர்கள் காட்டப்படுவதில்லை. அகத்திணைப் பாடல்களில் உள்ள காதல் உணர்ச்சி பொதுவானவையாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக,

“மக்கள் நதலிய அகன் ஐந்திணையும்

கட்டி ஒருவர்ப் பெயர் கொள்ப பெறா அர்’

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பா தெளிவாக விளக்குகிறது.

தலைமகளின் ஒப்புமை

அகத்திணை மாந்தர்களின் முக்கியத்துவம் பெற்ற தலை மக்களான தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் சில ஒப்புமைகள் என்பர். இவ்ஒப்புமை இக்காலத்தில் இருப்பது போன்ற பணமும், சோதிடமும் இல்லாத வேறு வகையானதாகும்.

தலைவன் தலைவிக்கு ஒப்புமைகளை

“பிறப்பே குடிமை ஆண்மை ஆண்டொடு

உருவு நிறுத்த காம வாயில்

நிறையே அருளே உணர்வொடு திருவென

முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே”⁴

என்ற நூற்பாவின் மூலம் தொல்காப்பியம் பத்துவகையானப் பண்புகளும் ஒத்த நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்கிறார்.

தலைவனின் இயல்பும் தன்மைகளும்

அகத்திணை மாந்தர்களில் தலைவன் முக்கிய இடம் பெறுபவன் ஆவான். பெருமையும் வலிமையும் தலைவனுக்குரிய இயல்புகளாகத் தொல்காப்பியர் காட்டுவார். இதனை,

“பெருமையும் உரனும் ஆடுஉ மேன”⁵

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவில் அறியலாம். தலைவனின் சிந்தனையும் செயலும் தலைவியை

வட்டமிட்டே அமைகிறது தலைவனையும் புணர்ந்து நீங்கும் தலைவன், அல்ல குறிப்பிட்ட தலைவன், தோழியை இரந்து பின் நிற்கும் தலைவன், இடித்துரைக்கும் பாங்கன்முன் தலைவன், மடல் வலித்த தலைவன், உடன்போகும் தலைவன், பிரிவு வலித்த தலைவன், இடைச்சுரத்து நின்ற தலைவன், பாசறைக்கண் வினைமுற்றி மீளும் தலைவன் எனப் பிரித்து வகைப்படுத்திக் காட்டுவார் ஆ. இராமகிருஷ்ணன் இப்பிரிவுகளுள் பாசறைக்கண் தலைவனும் வினைமுற்றி மீளும் தலைவனும் முல்லை நிலத் தலைவனின் பண்புகளாக அமையும்.

வெள்ளமும் தலைவனின் உள்ளமும்:

“உள்ளினென் அல்லனோ யானே? உள்ளி

நினைந்தனென் அல்லனே பெரிதே? நினைத்து

அனைப்பெரும் காமம் ஈண்டு கடைக்கொளவே’

என்னும் பாடலில், பொருளீட்டச் சென்ற தலைவன் திரும்பி வருகிறான். வந்ததும் தோழி, என்னை நினைத்தீர்களா? என்று கேட்டதற்கு, நான் நினைக்கவில்லையா? மீண்டும் மீண்டும் நினைத்தேன். நினைப்பதற்கு மாறாக உலகத்துப் பணியை நினைத்து மயங்கினேன். மரக்கிளை தொட்டுச் செல்லும் வெள்ளம் கையால் இறைக்கும் அளவுக்குக் குறைந்தது போல எத்தனை பெரிய காமம் இங்கு வந்ததும் குறைந்துவிட்டது என்றான்.

இயற்கையைப் புகழும் தலைவன்

வினைமுடித்துத் திரும்பிய தலைவன், நிறைந்த உள்ளத்தோடு தலைவியுடன் சேர்ந்திருந்தான். இவன் முகிலைப் பார்த்து இருள் கெடும்படி மின்னுதலைச் செவ்வாய் குளிர்ச்சி உண்டாகும்படி விழுகின்ற மழைத்துளிகளுள் இனியதைப் பெய்வாய் மேலும் குறுந்தடியால் அடிக்கப்படும் முரசைப்போல் பலமுறை இடித்து மழை பெய்து வாழ்வாயாக எனத் தலைவன் தலைவியுடன் இருந்து இயற்கையைப் புகழ்ந்து கூறினான். இதனை,

நவீனத் தமிழாய்வு (பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்) ISSN:2321-984X - (சிறப்பிதழ்)

Modern Tamizh Research (A Quarterly International Multilateral Tamizh Journal) ISSN:2321-984X - (SPECIAL ISSUE)

தமிழ் இலக்கியங்களில் வாழ்வியல் - 16.03.2021 & 17.03.2021

தமிழ் உயராய்வுத்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), எளையாம்பாளையம், திருச்செங்கோடு, நாமக்கல் & முதுகலைத் தமிழ்த்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (மகளிர்), வீராச்சிபாளையம், சங்ககிரி, சேலம் மாவட்டம்.

“தாழ் இருள் மின்னத் தண்ணெண
வீழ்இறை இனிய சிதறி ஊழின்
கடிப்பு இரு முரசின் முழங்கி இடித்து இடித்துப்
பெய்க இனி வாழியோ பெருவான்யாமே
செய்வானை முடித்த செம்மல் உள்ளமொடு
இவளின் மேவினம் ஆகி”

என்னும் பாடல் விளக்குகிறது.

வினைமுற்றி மீளும் தலைவன்

வினைமுற்றி மீளுகின்ற தலைவன் தன் தேர்ப்பாகனிடம் தலைவியின் அன்பையும் உறவையும் கூறுகிறான். தலைவி முல்லை அரும்புகளில் உள்ள தாதுவைப் போன்ற மணம் வீசும் நெற்றியை உடையவள். அத்தலைவியின் தோள்களில் துயின்ற நாட்களே இவ்வுலகில் நன்மையுடன் வாழ்ந்த நாட்களாகும். தலைவியின் தோளில் உறங்காத நாட்கள் நெல்லில் அரிசி இல்லாத அல்லது அரிசி இருந்தும் பயன் இல்லாத பதர்களைப் போன்றது என்பதை

“எல்லாம் எவனோ! பதடி வைகல்
பசுமுகைத் தாது நாளும் நறுஙதல்
அரிவை தோள் அணைத் துஞ்சிக்
கழிந்த நாள் இவண் வாழும்நாளே”

என்னும் பாடல் விளக்குகிறது. இப்பாடலின் சிறப்பால் இப்புலவர் பதடி வைகலார் எனக் குறிக்கப்படுகிறார்.

பாகனைப் பாராட்டும் தலைவன்

நெடுந்தூரமான வழியைக் கடந்து சென்றால் பெரிய தோளை உடைய தலைவியின் காமநேயைக் களைய முடியாது என நினைத்தான் பாகன். இதனால் சிறிய பருக்கைக் கற்களைக் கொண்ட மேட்டு நிலம் பிளக்கும்படியாகவும் களிமண் நிலத்தில் புதிய வழியை உண்டாக்கியும் சென்றான். இதனைக் கண்ட தலைவன்,

“சேயாறு செலவாம் ஆயின் இடர் கன்று
களைகலம் காமம் பெருந்தோட் குன்று

இன்று தந்தனை தேரோ

நோய் வடிந்து உறைவியை நல்கலானே”

என்னும் பாடலில் தன் தேர்ப்பாகனைப் பார்த்து அறிவுடையோனே, மதியுடை வலவோய் எனப் பாராட்டுகிறான் நோயினால் வருந்தி உறையும் தலைவியை இறந்துபடாமல் இருந்தற்குக் காரணமான தேர்ப்பாகனே! நீ இன்றைக்குத் தேரைச் செலுத்தவில்லை. தலைவியின் உயிரையே காந்தாய் என்று நன்றி கூறுகிறான்.

தலைவியின் இயல்பும் தன்மைகளும்

சங்க இலக்கியத்தில் அகத்தினை இலக்கியங்கள் தலைவியை மையமாகக் கொண்டவை எனலாம். அகத்தினையில் தலைவியை மையமிட்டே எல்லாக்கூற்றும் அமைகின்றன. இதனால் “அகத்தலைமை பெண்ணுக்கே உரியது. தலைவியே அகப்பாட்டிற்குத் தலைமையள்” என வி.சு.ப.மாணிக்கனார் கூறுவார். அச்சமும் மடமும் நாணமும் தலைவியின் குணங்களாகத் தொல்காப்பியர் காட்டுவார். இதனை,

“அச்சமும் நாணமும் மடனும் முந்துறுத்த
நிச்சமும் பெண்பாற்கு உரிய என்ப”¹⁰

என்னும் நூற்பாவால் அறியலாம். மேலும் ஐவகை உணர்வுகளும் தலைவியை மையமாகக் கொண்டவை. தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து வாடும் போது நிகழ்த்தும் கூற்றுகள் தலைவன் மேல் கொண்ட காதலையும் ஈடுபாட்டையும் புலப்படுத்துவனவாக உள்ளன.

தலைவியின் ஆற்றியிருக்கும் தன்மை

தலைவன் வருவதாகக் கூறிச் சென்ற கார்ப்பருவத்தைக் கண்ட தோழி, தலைவி வருந்துவாள் என எண்ணினாள். வண்டுகள் தேன் உண்ணும்படி செறிந்து மலர்ந்த நீட்சியையுடைய பூங்கொத்துக்களைக் கொண்டவை கொன்ற மரங்கள். இக்கொன்றை மரங்களில் உள்ள மலர்கள் பொன்னால் செய்த ஆபரத்தைப் போல விளங்கும். இப்பூக்களைக் கொண்ட காடுகள்

கார்ப்பருவம் என கூறினும் அதைக் கண்டு மயங்குகன். ஏனெனில் தலைவர் மொய் மொழியைக் கூறார். எனவே இது கார்ப்பருவம் இல்லை எனத் தலைவி தோழியிடம் கூறுவதை,

“வண்டுபடத் ததைந்த கொடியிணர் இடையிடுப பொன்செய் புனை இழை கட்டிய மகளிர்

கானம் கார் எனக் கூறினும் யானோ தேறேன் அவர்பொய் வடிங்கலரே”¹¹

என்னும் பாடலால் அறியலாம். இவ்வாறு கூறுவதன் மூலம் நான் ஆற்றியிருப்பேன் என்று குறிப்பாகக் கூறுவதை உணர முடிகிறது.

தலைவனுக்காக இரங்கும் தன்மையர்

தலைவன் என்னைப் பிரிந்து தனித்திருக்கிறான். முலையில் இருந்து விழும் அருவிகள் முழங்கும். இங்கே மேகக்கூட்டங்கள் இடிக்கும் ஓசையை நடு இரவில் தலைவர் கேட்பராயின் பிரிவுத் துயரால் மேலும் எந்நிலையினை அடைவாரோ?

எனத் தலைவி தோழியிடம் இரங்கிக் கூறுவதை,

“இன்னும் தமிழர் கேட்டான் பெயர்த்தும் என் ஆசுவர் கொல், பிரிந்திசினோரே கருவி மாமழைச் சிலைதரும் குரலே”¹²

என்னும் பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன.

தலைவன் பொருள்மேற் சென்றான். அவன் திரும்பி வருவதாகச் சொல்லிச் சென்ற பருவம் வந்ததைக் கண்ட தலைவி தன் தோழியிடம் தலைவனின் நலனைப் பற்றிக் கூறுகிறாள். தலைவன் சென்ற இடத்தில் சிறிய தலையை உடைய பெண் மான்கள் இருந்தன. இப்பெண்மான்களை நீங்கிய முருக்கிய கொம்புகளைக் கொண்ட தனித்த ஆண் மான்களையா காண்பர். இரு மான்களும் சேர்ந்திருக்கும் இணைமான்களத்தானே காண்பர் என் தலைவன் எனக் கூறுகிறாள்.

“தம் போல்

சிறுதலைப் பிணையான் தீர்த்த நெறிகோட்டு இரலை மானையும் காண்பர் கொல் நமரே”¹³

என்னும் குறுந்தொகைப் பாடல் வரிகள் மூலம் இதனை அறியலாம். மேலும் இக்காட்சியினைக் கண்ட தலைவன் மீண்டும் வருவான் என்பதைத் தலைவி குறிப்பாக உணர்ந்து உணர்த்துகிறாள்.

கார் வந்தது-காதலன் வரவில்லை

“மழை விளையாடுங் குன்றுசேர் சிறுகுடிக் கறவை கன்று வயிற் படரப் புறவிற் பாசிலை முல்லை யாசில் வான்பூசி செவ்வான் செவ்வா கொண்டான்”¹⁴

என்னும் பாடலில் பருவம் கண்டு துன்புற்ற தலைவி தோழியிடம் முல்லை நிலத்தின் சிவந்த மண்ணும் அங்குப் பசுமையில் பூக்கும் வெண்ணிற முல்லைகளும் கார்காலத்து மாலைவானின் அழகைப் பெறுகின்றன. மழை விளையாடுகின்ற மலைக்கு மேயப் போன பசுக்கள் கன்றை நினைத்து வீடு திரும்புகின்றன உயிர் வாழமாட்டேன் போலிருக்கிறது இதனைக் கண்டு என்று கூறுகிறாள்.

ஊடல் கொள்ளும் தலைவி:

பருவம் வந்ததும் வராத தலைவன்மேல் தலைவி ஊடல் கொள்கிறாள். வாடைக் காற்றினால் தலைவி எத்தன்மையள் ஆனாளோ? என நினைத்துக் கவலைப்படாத தலைவன் வந்தாலும் வராவிட்டாலும் ஒன்றே-இவன் நமக்கு எத்தகைய உறவினராக ஆவான் என ஊடலுடன் கூறுவதை,

“வாரார் ஆயினும் வரினும் அவர் நமக்கு யார் ஆகியரோ தோழி இன்னாது எறிதரும் வாயையொடு ஏன் ஆயினன்கொள் என்னாதோரே”¹⁵

என்னும் பாடல் விளக்குகிறது.

மேலும் மற்றொரு தலைவியானவள் தன் பிரிவுத்துயரைத் தலைவன் எண்ணாது பருவம் வந்தும் வரவில்லை. இதைக் கண்ட தலைவி, நம்மைப் பிரித்துச் சென்ற அயல் தன்மை

கொண்டவன் என்கிறாள். மேலும் இத்தலைவன் மீண்டும் வந்தால் மலர்களும் எம் கூந்தலை அலங்கரித்ததையும் விடுக. எம்மைத் தொடுதலையும் விட்டு ஒழிக எனக் கூறுவேன். நான் இவ்வாறு செய்வதை நடு இடத்திலிருந்து பார் எனத் தோழியிடம் கூறினாள். இதனை,

“உவக்காண் அதுவே இதுஎன மொழிகோ
நங்கிய
ஏதிலார் இவண்வரின் போதின்
பொம்மல் ஓதியும் புனையல்
எம்மும் தொடாஅல் என்குவெம் மன்னே”¹⁶
என்னும் குறுந்தொகைப் பாடல் கூறுகிறது.
கலைச் செய்தி

“முதைப்புனங் கொன்ற வார்கலி யுடிவர்
விதைக்குறு வட்டி போதொடு பொதுளப்

மாலை நனிவிருந் தயர்மார்
தேர்வரு மென்று முரைவா ராதே”¹⁷

பழைய கொல்லையை உழுது ஆரவாரம் எழும்பும் உழவர்கள் விதை கொண்டு சென்ற சின்னக் கூடைகளில் மலர் மொட்டுகள் நிறையும் மாலை நோம் வந்துவிட்டது. ஆனால் மெழுகில் அமைந்து ஊது உலையில் வார்க்கப்பட்ட மலர்ந்த வாயை உடைய தெள்ளிய ஓசையை உடைய மணிகள் மரம் சூழ்ந்த குறுங்காட்டில் ஒலிக்க வழி நடந்து மாலை விருந்ததை நுகர அவரின் தேர்வரும் என்ற சொல் மட்டும் வராரே என்று தலைவி கூறுகிறாள்.

இயற்கையைப் பழிக்கும் தலைவி

தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவிக்குப் பசலை வருகிறது. இது வளர்ப்பிறையைப் போல மேலும் பெருக்கமடைகிறது எனத் தலைவி கூறுகிறாள். இப்பசலையானது தோளில் அணிந்த வளையை நெகிழச் செய்து துன்பத்தைத் தருகிறதாம். இதனால் உடல் மெலிந்து துன்பத்துடன் இருக்கிறாள். ஆனால் மழையோ காலம் வரும் முன்னே மயங்கிப் பெய்தது. இதனை,

“வளர்பிறை போல விதிவழிப் பெருகி
துறை வளை நெகிழ்ந்தே எவ்வ நோயொடு

மழையும் தோழி மான்று பட்டன்றே”¹⁸

என்னும் வரிகள் காட்டுகின்றன.

தம் தலைவனைப் பிரிந்த மகளிருக்குத் துன்பத்தைத் தரும் மாலைப் பொழுது மலர்களைக் கொண்ட கொம்புகளில் இருந்து பிளந்தது போன்ற கண்களை உடையன மயில்கள். இவை மாலைக் காலத்தில் தனித்து பிரிவுத்துயர் தோன்றும்படி கூவுகின்றன. இவை அறியாமை உடையன. மேலும் முல்லை நிலத்தில் இடியோசை கேட்டுப் பாம்புகள் அடங்கும்படி இடியுடன் கூடிய மழை பெய்தது. இதனைத் தலைவி பழிப்பதை,

“உவரி யொருத்த லுழாது மடியப்
புகரி புழுங்கிய புளனிங்கு புறவிற்
குடிதிடி யுருமற் பாம்புபை யவிய
கூவந் தோழி பெரும்பே தையவே”¹⁹

என்னும் பாடலால் அறியலாம்.

முடிவுரை:

முல்லை நிலத்தில் உள்ள தலைவனும் தலைவியும் இயற்கையோடு ஒன்றி வாழ்பவர்களாக உள்ளனர். இந்த வாழ்வியல் முறைமை நிலையே உலகம் போற்றும் தமிழ் பண்பாட்டிற்கு வித்திட்டம் என்பது ஆய்வாளர்கள் கருத்து. இவர்களின் வாழ்வியல் கூறில் ஒன்றான இயற்கையை போற்றும் நிலை அடுத்த தலைமுறையினருக்கான சமூகத்தின் நன்மை கருத்தில் கொண்டதே ஆகும். முல்லை நிலை மக்களின் தலைமக்களுக்கு உரிய பண்புகள் பாண்பாட்டு செப்பலான திணை வாழ்வியலுக்கானது என்பதும் எக்காலத்தவருக்கு பொருந்தும் பண்பாட்டை பறைசாற்றல் என்பதும் இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் வாயிலாக அறியப்படுகின்றது.

தொகுப்புரை:

சங்க இலக்கியத்தில் குறுந்தொகையின் இட அமைப்பு முறையையும், தலைவன்

தலைவியின் பெயர்கூரியா பண்பையும் தலைவன் தலைவியின் ஒப்புமையையும், தலைவனின் இயல்பும் தன்மைகளைப் பற்றியும், தலைவனின் வகைகளைப் பற்றியும், தலைவன் தலைவியின் இயல்பு தன்மை ஆகியவை காட்டப்படுகிறது. தலைவனின் வினை முடித்துத் திரும்பும் செம்மைத் தன்மையும் தலைவியின் ஆற்றியிருக்கும் பொறுமையும் இங்கு விளக்கப்படுகிறது மற்றும் இருத்தலியல் கோட்பாட்டில் தலைவனும் தலைவியும் பெற்றுள்ள இடமும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அடிக்குறிப்பு

1. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, பக்கம்-50, கா.கோ.வெங்கடராமன், கலையக வெளியீடு, 193-4, கண்டர் நகர், பரமத்திவேலூர், நாமக்கல் மாவட்டம்.
2. மேலது பக்கம்-68
3. தொல்காப்பியம் (பொருள்), பக்கம்-70, நூற்பா-57, இளம்பூரணனார் உரை, சாரதா பதிப்பகம், திருவல்லிக்கேணி சென்னை
4. மேலது, பக்கம்-373, நூற்பா-269
5. மேலது, பக்கம்-163, நூற்பா-95
6. குறுந்தொகை, பக்கம்-107, பாடல்-99
7. மேலது, பக்கம்-270, பாடல்-270
8. மேலது, பக்கம்-323 பாடல்-323
9. மேலது, பக்கம்-395 பாடல்-400
10. தொல்காப்பியம், பக்கம்-165, நூற்பா-96
11. குறுந்தொகை, பக்கம்-33, பாடல்-21
12. மேலது, பக்கம்-103, பாடல்-94
13. மேலது, பக்கம்-187, பாடல்-183
14. மேலது, பக்கம்-116, பாடல்-108
15. மேலது, பக்கம்-118, பாடல்-110
16. மேலது, பக்கம்-195, பாடல்-191

17. மேலது, பக்கம்-160, பாடல்-155
18. மேலது, பக்கம்-290, பாடல்-289
19. மேலது, பக்கம்-387 பாடல்-391

3